

“சயம்பு”

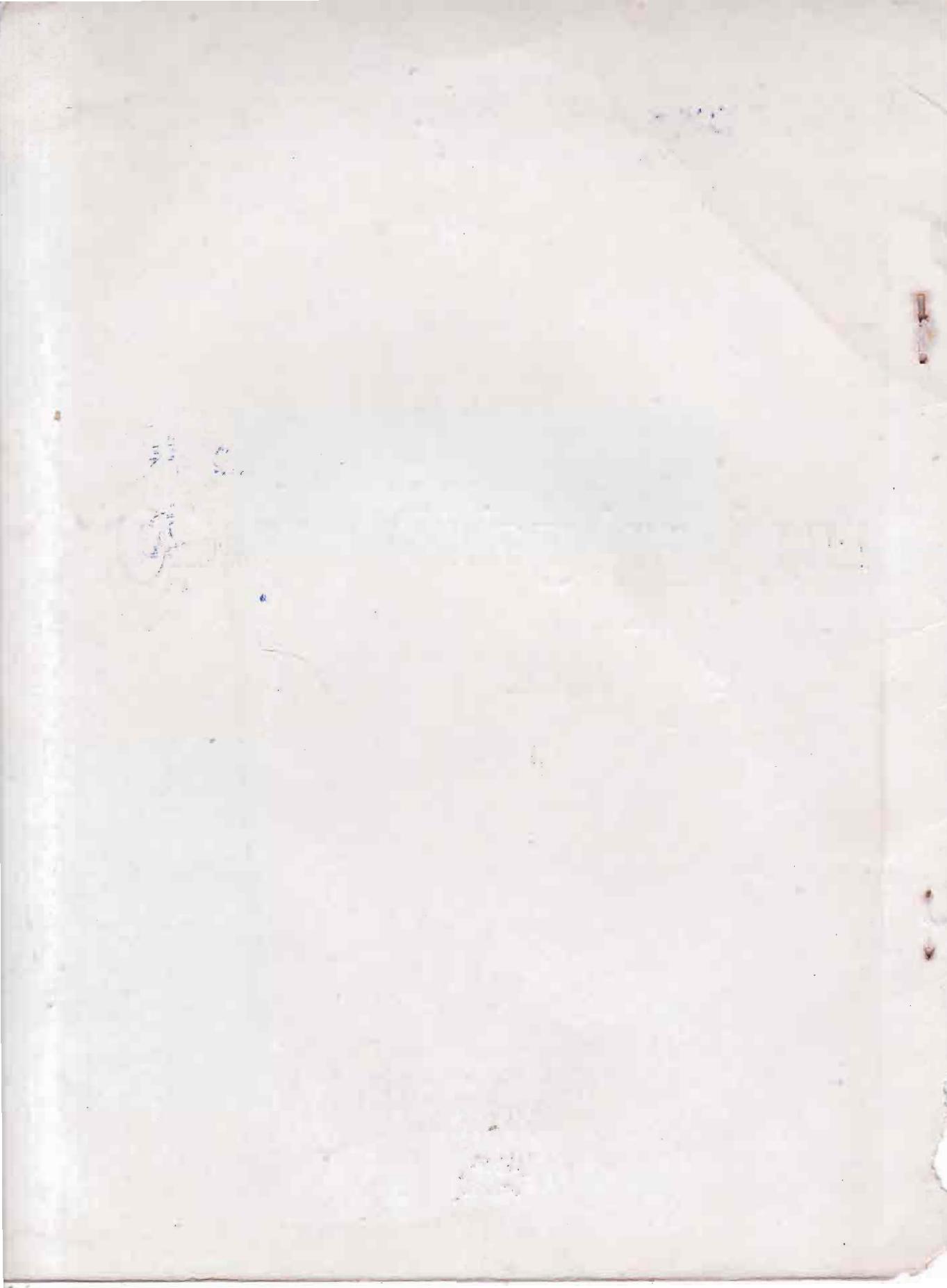

U ARATHPASAND
KALAIMAGAL ROAD
ARITALAI WEST
JAFFNA

யா | காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி
பாரத நாற்றுண்டு மநாடு
சிறப்பு மலர்

1982

A. KUMARATHASAN
KALAIMAGAL ROAD
ARITTAI WEST
JAFFNA

“சிறப்பு”

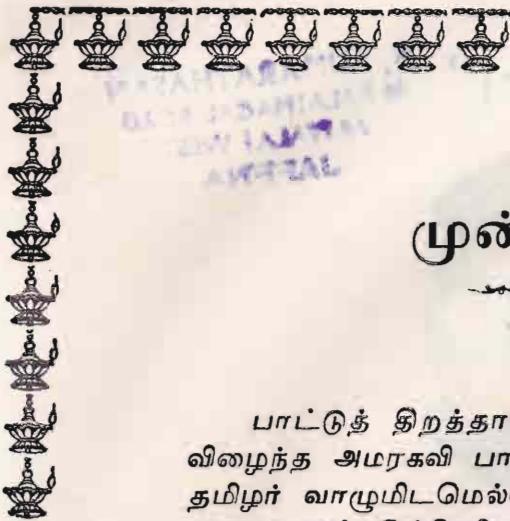
A. KUMARATHASAN
KALAIMAGAL ROAD
ARITTAI WEST
JAFFNA

யா | காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி
பாரதி நூற்றுண்டு மாநாடு
சிறப்பு மீலர்

1982

முன்னுரை

பாட்டுத் திறக்கால் இவ்வையகத்தைப் பாலித்திட விழைந்த அமரகவி பாரதியின் நூற்றுண்டு விழாக்கள் தமிழர் வாழுமிடமெல்லாம் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையில், காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியும் மறைந்தும் மறையாது மக்கள் இதயங்களில் குடிபுகுந்து விட்ட கவிஞருக்கு விழா எடுப்பதிற் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறது. இவ்விழாவின் சிறப்பு மலர் குறுகிய கால அவகாசத்தில் வெளிவர எமக்கு ஆசி வழங்கிய அதிபருக்கும், கட்டுரை, கவிதைகள் தந்துதலிய அனைவருக்கும் எமது மனங்களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். கல்லூரி மாணவர்கள் பல படைப்புக்களைத் தந்த போதிலும் இடநெருக்கடி காரணமாக எல்லாவற்றையும் பிரசரிக்க முடியாமைக்கு வருந்துகின்றோம். மாணவர்களுடைய படைப்புக்களைப் பார்வையிட்டுத் தெரிவு செய்ய உதவிய மலர்க்குழு ஆசிரியர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். ஒரு சில தினங்களில் இம்மலர் சிறப்பாக மலர்ந்திட உதவிய காரைநகர் பாலா அச்சகத்தினர்க்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

- மலர்க் குழுவினர்

கல்லூரி அதிபர்

திரு. செ. பத்மநாதன் B. Sc. அவர்கள்

வழங்கிய

ஆசியுரை

இன்னும் ஜந்து ஆண்டுகளில் நூற்றுண்டு காணவிருக்கும் காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி பாரதி நூற்றுண்டு கொண்டாடுவது மிகப்பொருத்தமானதே. உயர்தரமானவ மன்றத்தார் என்னை அனுகி பாரதி விழா கொண்டாட வேண்டுமென கேட்டனர். அதை ஆசிரியர் கூட்டத்தில் தெரிவித்தபோது அவர்கள் அதை ஏக மனதாக ஏற்று மிக உற்சாகம் காட்டினர். அதேபோல் அபிவிருத்திசபை அங்கத்தினரும் பேரதரவு அளித்தனர். சிறி தாக ஆரம்பித்த விழா பெரிதாகி, உள்ளுர் ஈழ அறிஞருடன் தமிழக அறிஞர்களும் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெற்று இன்று மாநாடாக பரிணமித்துள்ளது. இவ்விழாக்களைக் கல்லூரி களில் கொண்டாடும் போது மாணவர் பல துறைகளில் பயன் அடைகின்றனர். அறிஞரின் கருத்துக்களை அறிவது மட்டுமல்லா மல் இப்படியான பெருவிழாக்களை எப்படித் திட்டமிடல், செயல் படுத்துதல் போன்ற அனுபவங்களையும் கல்லூரியிலேயே பெறு கின்றனர். இவ் அனுபவம் பிற்காலத்தில் அவர்களுக்கு பெரிதும் உதவக்கூடியது. பலதரப்பட்ட அனுபவங்களைப் பெற்ற மாணவர்கள் வருங்காலத்தில் சமுதாயத்திற்கு நன்கு பயன் உள்ளவர்களாவார்கள். இவ்விழா சிறப்புற பலதுறையிலும் உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து, இவ்விழா மேலும் சிறப்புற கல்வாணியை வேண்டுகிறேன்.

செ. பத்மநாதன்
அதிபர்

பாரதி என்றெரு சூரியன்

கவிஞர் முருகையன்

பாரதி என்றெரு சூரியனின் கூடர்
 பாரில் விழுந்தவுடன்
 பாழிடம் எங்கும் இருந்த இருள்கள்
 பறந்து தொலைந்தன போய்,
 கூரிய இனப நறும்பதம் என்பன
 கொண்டு தமிழ் புனையக்
 கோகில கானம் எனும்படி பண்கள்
 குழந்து கிளம்பியதால்;

நாடு, சனங்கள், நலன், கலை, நீதிகள்
 நாளும் நடந்தவைகள்
 நாவில் இருந்த அவ்வாணி மொழிந்தவை
 நாத நயந்திகழ் சீர்
 வீடிதெனும்படி மேய செழுங்கவி
 வீறு சிறந்தமையால்,
 வேக மிகுந்து கனிந்த பதங்களில்
 வீரம் இருந்தமையால்,

காவியம் என்பவை நீள் புவி கண்டது
 கால நெடுங்கணவின்
 காரண காரியம் ஊடுருவும் கலை
 காண எழுந்தது; பொன்
 ஒவியம் என்று புகழ்ந்திடுமாறும்
 உயர்ந்தன சொல் இணைகள்
 ஒசையிலே சுதி பேசிய பாடல்
 உணர்வு மிகுந்தமையால்!

தொழிலாளர் பற்றி பாரதி

முடிவுக்கு திருமதி மௌ. சித்திரலோகா M. A. அவர்கள் விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ் பல்லைக்கழகம்

மனிதகுல வளர்ச்சிக்கும் விடுதலைக்கும் தொழிற் பெருக்கமும் செல்வப்பெருக்கமும் அவசியமெனக் கருதியவர் பாரதி. சிறப்பாக இந்திய விடுதலை என்ற தளத்திலிருந்து யாவற்றையும் அணுகிய பாரதியார் தேச விடுதலைக்கும், தேச வளர்ச்சிக்கும் உள் நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிஉதவும் என்ற யதார்த்தத்தை உணர்ந்திருந்தார்.

“மேன்மை நிலை பெற வேண்டுமானால் கைத்தொழில்கள் பெருகும்படி செய்தல் வேண்டும். சாத்தியமில்லை என்று சொல்லி ஏங்குவதிலே பயனில்லை. எப்படியே னும், எப்படியேனும், எப்படியேனும் செல்வத்தை வளர்க்க வேண்டும்.” என்று அழுத்தம் திருத்தமாகப் புதிய உயிர் என்ற கட்டுரையில் பாரதி எழுதினார்.

“இரும்புத்தொழில் உலகத்திலே வளிமையும் செல்வமும் கொடுப்பது. எல்லாவிதமான கைத்தொழில்களும் தற்சாலத்தில் இரும்பு யந்திரங்களால் செய்யப்படுகின்றன. ஆதலால் நமது தேசத்துக்கெல்லாம் நாம் பலவிதங்களில் அறிவு விருத்தியும், ஜீவனசொகரியமும் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்து. இடத்துக்கிடம் இயன்றவரை இரும்புத்தொழில் களை வளர்க்க வேண்டும்”

என்று உல்லாஸ ஸபை என்ற கட்டுரையொன்றிற் குறிப்பிட்டார்.

இவ்வாறு தொழில் வளர்ச்சியின் அவசியத்தை உணர்ந்திருந்த பாரதியார் தொழில் செய்யும் தொழிலாளரை வெகுவாக மதித்தார், தொழிலாளர் உரிமை, தொழிற் சங்க ஆரம்பம், தொழிலாளர் உரிமை, வேலை நிறுத்தம், தொழிலாளி, முதலாளி முரண்பாடு முதலியலை குறித்தெல்லாம் மிகவும் லிஸ்தாரமாகவும், யதார்த்தமாகவும் முற்போக்காகவும் சிந்தித்தார், எழுதினார். அவரது பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் இவற்றுக்குச் சான்று பகருகின்றன.

தொழிலாளரை “ஸ்திரீயத்தோழிலை தெய்வங்கள்” என்றும் “பிரமதேவன் கலை இங்கு நீரே” என்றும் கவிதையில் போற்றிப் புகழ்ந்தார் பாரதியார். ஆனால் நமது சம காலத்தில் நாட்டில் நடைமுறையில் தொழிலாளர் மிகக்கேவலமான நிலையில் வாழ்வதையும் மோசமான சுரண்டலுக்குள்ளாவதையும் கண்டார்.

“ம் நூற்றுண்டிலிருந்து இந்தியாவிலே கைத்தொழில் உற்பத்தி பெருகிக்கொண்டு வந்தது. பிரித்தானியரும், இந்தியச்செல்வந்தரும் இவற்றை ஆரம்பித்தனர். இத்தொழிற்சாலைகளிலும், சொம்பனிகளிலும் ஏழை இந்தியர்களே தொழிலாளிகளாகவும் இருந்தனர். முதலாளிகளாகவும் நிர்வாகிகளாகவும் இருந்த பிரித்தானியர், தொழிலாளிகள் என்றும், நமது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட அடிமைகள் என்றும் நினைத்து இந்தியத் தொழிலாளரை மிகமோசமாகச் சுரண்டி வந்தனர். மிகக் குறைந்த சம்பளம், கூடிய வேலை நேரம், தொழிலாளர் நல உரிமைகள் இன்மை ஆகியவற்றால் இந்தியத் தொழிலாளர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டனர். தனியே உடலுழைப்பை விற்கும் தொழிலாளர்கள் மாத்திரமன்றி வெள்ளைக்காரருக்குக்கீழ் குறைந்த தரத்தில் வேலை பார்க்கும் இந்திய உத்தியோகத்தரும் இத்தகைய ஒரு ஆளாகினர் சம தரத்தில் உள்ளவர்கள் கூட ஆங்கிலேயர், இந்தியர் என்ற இன வேறுபாட்டினால் வித்தியசமான சம்பளத்தைப் பெற்றனர். இத்தகைய

நிலையில் வேலை நிறுத்தங்களும் நடைபெற்றன. இவற்றில் 1906ம் ஆண்டு நடைபெற்ற கிழக்கிந்திய ரயில்வே வேலை நிறுத்தம், பம்பாய் தபால் சிப்பந்திகள் வேலை நிறுத்தம் என்பவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

இந்தியாவில் மட்டுமன்றி, உலகங்கிலும் தொழிலாளர் கிளர்ச்சி அதிகரித்து வந்த கால கட்டத்தில் பாரதி வாழ்ந்தார். ஐரோப்பாவில் கைத்தொழிற் புரட்சியைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர் வகுப்பு நிலைபெற்றதும், தொழிலாளர் இயக்கங்கள், கோரிக்கைகள் ஆரம்பித்ததும் அதிகரித்ததும் யாவும் அறிந்தவையே. இத்தகைய நெருக்கடி மிக்க காலகட்டத்தில் கவிஞராகவும் பத்திரிகையாசிரியராகவும் வாழ்ந்த பாரதி தொழிலாளர், தொழிலாளர் இயக்கம் பற்றிச் சிந்தித்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை.

பாரதி தொழிலாளர் பக்கமே சார்ந்தார், அவர்கள் பக்கம் நியாயம் இருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார். “இப்போது நமது நாட்டில் அங்கங்கே பல தொழிற் சங்கங்கள் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இச்சங்கத்தார்கள் ஸ்தாபனம் சம்பள ஏற்றத்துக்கும் வேலை, நேரத்தைக் குறைப்பதற்கும் வேண்டிய யத்தனங்கள் பல செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தப் பிரயத் தனங்களொல்லாம் முற்றிலும் நியாயமே. இதில் ஐயமில்லை”என்று தொழிலாளர் என்ற கட்டுரையில் எழுதினார் பாரதி.

தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்களின் வளர்ச்சி, அவற்றின் ஐக்கியம் ஆகியவை குறித்துப் பாரதி யாருக்கு வரலாற்று ரீதியான தெளிவு இருந்தது. கைத்தொழிற் புரட்சிக்குப் பின்னரே தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்கள் அதிகரித்தமை, கிளர்ச்சிகள் ஆரம்பமாகியமை பற்றி அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“.....இது சமீபகாலத்திலே நேர்ந்ததொரு புதியகோள்கை. ஆதியில் தொளிலாளரின் கிளர்ச்சி ஐரோப்பாவில் வேறான நியது முக்கியமாக யந்திரசாலைகளின் ஸ்தாபனத் திடுவேயாம். அதற்கு முன்னர் அங்குள்ள தொளிலாளர் பெரும்பாலும் ஜமீன்தார்களிடம் எண்ணற்ற சிறு தொழிற்கூடங்கள் வைத்து வேலை செய்த தொழிலாளரிடமும் சிறு சிறு முதலாளிகளிடமே வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர். இப்படியிருக்கையிலே துணிவெந்தியவும், இருப்புதறிக்கவும், மரமறுக்கவும், எண்ணெயாட்டவும், பாத்திரங்கள் செய்யவும், முக்கியமான தொழில்களுக்கெல்லாம் யந்திரங்கள் ஏற்பட்டன இதனால் ஏக்காலத்தில் பதினாறிம் ஏக்கங்கணக்காண தொழிலாளருக்குத் தொழிலில்லாமற் போய் பட்டினி கிடக்க நேர்ந்தது. இதுதான் ஐரோப்பாவிலே தொழிலாளர் கூடி வேறான பலப்படத் தொடங்கியதன் காரணம்’’.

மேற்காணும் பகுதி பாரதியார் எழுதிய தொழிலாளர் என்னும் கட்டுரையில் இடம்பெறுவதாகும்.

பாரதி ‘இந்தியா’ பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் முக்கியமான இரு வேலை நிறுத்தங்கள் இந்தியாவில் நடைபெற்றன. இவ்வேலை நிறுத்தங்கள் பற்றி மேலே குறிப்பிட்டேன். சஸ்ட் இந்திய ரயில்வே லேலைநிறுத்தம், பம்பாய் தபால் சிப்பந்திகள் வேலை நிறுத்தம் என்பன 1906ம் ஆண்டு அடுத்துத்து நடந்தவையாகும். இவ்விரு வேலை நிறுத்தங்களையும் பற்றித் தனது இந்தியா பத்திரிகையில் எழுதினார் பாரதியார். வேலை நிறுத்தம் தொழிலாளரின் நியாயமான நடவடிக்கையென்று பாரதி கருதுவதை இக்கட்டுரைகள் காட்டுகின்றன.

“முதலாளிகள் தொழிலாளிகளின் லாபத்தையும் சுகத்தையும் சிறிதேனும் பொருட்டாக்காமல் கழுகுசள் போல தமது லாபத்தையே கருதி வேலையாட்களை வற்றடிக்கும் முறையை இந்தியாவிலே அதிகரித்துவிட்டது..... முதலாளியென்றால் எந்திரசாலைத் தலைவருயிருப்பினும் அல்லது ரெயில்வே அதிகாரியாயிருப்பினும் அல்லது அச்சியந்திரத் தலைவருயிருப்பினும் வேறு எவ்விதமாக இருந்தபோதிலும் எல்லாம் ஒன்றுதான். தொழி

லாளியைக் கஞ்சிக்குப் பறக்க விட்டுவிட்டு தனது பணப்பெட்டிகளை நிரப்பிக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு முதலாளியும் கொள்ளைக்காரரேயோழிய வேறில்லை”

என்று திட்டவட்டமான தனது சார்பு நிலையைப் பாரதி தெரிவிக்கிறார்.

இப்போது பம்பாயிலே தபால் சேவகர்கள் தொழில் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நாள்தோறும் பொறுப்புக்களும், கடமைகளும் அதிகரித்து வருகின்றன. சந்தையில் விலைவாசி அதிகரிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இதற்கெல்லாம் தக்கபடி சம்பளத் திட்டம் அதிகரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றபோதிலும் வருமானம் போஸ்டல் அதிகாரிகளுக்கு ஜாஸ்திப்பப்பட்டே வருகிறது. உயர்ந்த சம்பளக்காரர்களின் (முக்கியமாக ஐரோப்பியர்கள்) பணப்பெட்டிகள் நிரம்பிக்கொண்டும், கண்ணங்கள் வீங்கிக்கொண்டும் வருகின்றன. கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் தபால் சேவகனின் கதியை மட்டிலும் மேல் அதிகாரிகள் கவனிப்பது கிடையாது”

வெறும் செய்தியாகவோ அல்லது விவரணமாகவோ அல்லாமல் தனது கருத்துகளுடனும், அவதானிப்புடனும் பம்பாய் தபால் சிப்பந்திகள் வேலைநிறுத்தம் குறித்து மேற்கண்டவாறு எழுதி ஞார் பாரதியர்.

தொழிலாளர் ~ முதலாளி முரண்பாடுசௌயும் ஐரோதங்களையும் சமாதானமாகத் தீர்த்தல் வேண்டும். என்ற அவா பாரதியாருக்கிருந்தது. குறிப்பாக இந்தியப் பின்னணியில் இந்த முரண் பாடுகள் இலகுவாகத் தீர்க்கப்படலாம் என்றார் அவர். முரண்பாடு காரணமாக வன்முறைகள் விளைவதை அவர் விரும்பவில்லை. அவரது காலத்தில் நடந்த ஐரோப்பிய நிகழ்ச்சிகள் வன்முறைச் செயல்கள் பாரதிக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. எனவே தான் இந்தியாவில் இக்கிளர்ச்சியும் விரோதமும் முற்றுதபடி ஆரம்பத்திலேயே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றார்.

“இந்தியாவின் இந்த நிலைமை நேரிடாத வண்ணம் ஜனத்தலைவர்கள் இப்போதே தீவிரமாவும், பலமாகவும் வேலைசெய்யத் தொடங்கவேண்டும். தொழிலாளரிடம் பொது ஜனங்களும் முதலாளிகளும் மிகந்த மதிப்புச் செலுத்தும்மட்ட ஏற்பாடு செய்வதே இந்த வேலையில் முதற்படியாம் ... யந்திரங்களைப் போலவே இவர்கள் மனிதரையும் மதிக்கிறார்கள். பொதுவாக, ஏழைகளிடம் செல்வருக்கு உள்ள அவமதிப்பு அளவிடும் தரமன்று இவ்வெண்ணத்தை கடனே மாற்றி தொழிலாளிகளையும் மற்ற ஏழைகளையும் நாம் சாதாரண மனிதராக நடத்த வேண்டும்”

இவ்வாறு தொழிலாளரின் உரிமைக்காகவும் நலனுக்காகவும் எழுதிஞார் பாரதி.

“ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம்
ஆலைகள் வைப்போம் கல்விச்சாலைகள் வைப்போம்”

எங்கள் பாரதி

ஆசிரியர் செ. புண்ணியழுர்த்து அவர்கள் காரை இந்துக் கல்லூரி

பாப்பாப் பாட்டுப் பாடியவன் - அவன்
பாருக் கெல்லாம் வழிகாட்டியவன்
பாரத்தை ஒட்டியவன் - எங்கள்
பாரதத்திலே தோன்றியவன்

எதுகையும் மோனையும் உதற்கென்று - நல்ல
இன்தமிழில் கவி எழுதியவன்
நெல்லையில் தோன்றிய நற்கவிஞன் - இவன்
நல்லொளி காட்டிய தமிழ்க் கவிஞன்

அடிமைத் தலையை அறுத்தெறிய - மிக்க
அரும்பாடுபட்ட அருங்கவிஞன்
வீரசுதந்திரம் வேண்டு மென்றே - அன்று
வீரமுழுக்கம் செய்து வைத்தான்

சுதந்திர தாகம் கொண்டலைந்தான் - நல்ல
சுந்தரத் தமிழினில் பாட்டிசைத்தான்
தேசியத்தை எடுத்துரைத்தான் - நல்ல
தெய்விகத்தையும் சேர்த்தளித்தான்

சிங்களத் தீவினிற்கே பாலமமைத்து - எம்மை
சேர்த்துக் களித்திருக்க ஆசையும் கொண்டான்
தூயசெந்தமிழ் இங்குண்டு என்பதனால் - தம்
சேயென்று எம்மையும் சேர்த்து விட்டான்

சாதி சபயங்கள் இல்லை யென்றான் - பொய்ச்
சாத்திரம் பார்ப்பதும் இல்லை யென்றான்
நீதி நெறி பல சொல்லிவைத்தான் - நம்மை
மேதிலியில் வாழுச் செய்து வைத்தான்

சொல்லுவார் தாம் அதைச் செய்வதில்லை - தான்
சொன்னதைச் செய்தனன் பாவேந்தன்
சோல்லிச் செயல்பல செய்வதற்கே - இன்று
தேவை நமக்கொரு பாரதியே

ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ பாரதி கண்ட சமுதாயம் ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ

ஃ
ஃ முத்தமிழ்மணி, வித்துவான் க. முருகேன் அவர்கள் டீஃ டீஃ டீஃ
காரரநகர்

இப்பொழுது இங்கே பாரதி விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று மட்டுமல்ல தொடர்ந்து உலகம் உள்ளவும் பாரதியின் பாக்கள் பாடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். அவன் பெயர் மக்கள் நாவில் நடமாடிக் கொண்டிருக்கும். மன்றங்களிலும் மக்கள் கூடும் இடங்களிலும் அவனது விறுவிறுப்பான பாடல்கள் ஒவித்துக் கொண்டிருக்கும். அந்த அளவுக்கு மக்களின் உள்ளத்திலே உறைந்து விட்டான் பாரதி அவர்களின் நெஞ்சிலே உறைந்து விட்டான் அந்தப் பாவலன்.

ஐதீகத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் வைதுகாராயினும் சரி, பழையையப் பகைக்கும் புதுமை விரும்பியும் சரி, பாரதியைப் பாராட்டுகிறார்கள். அரசியல்வாதி மேடைப்பேச்சில் பாரதியின் பாடவிலிருந்து மேற்கோள் கூட்டுகிறார்கள், இசைவாணன் பாரதிபாடல்களைப் பண்ணேற்று பாடுகிறார்கள். திரைப்பட மெடுப்போர் முதல் தெருவில் பிச்சை எடுப்போர் வரை பாரதியின் பாடல்களை உள்ளத்தைக் குளிர்விக்கக் கூடிய மெட்டுகளில் பாடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு பாரதி உலகத்திலே அழியாச் சித்திரமாகிவிட்டான்.

தமிழ்த்தாய் பாரதியை மட்டும் இவ்வுலகுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை. எத் தனி யோடுவார்களையும், பாவலர்களையும், நாவலர்களையும், கவிஞர்களையும் பெற்றுத்தந்திருக்கிறார்கள். வையை போற்றும் வள்ளுவணையும், செந்தமிழ்க் காவியமாம் சிலப்பதிகாரம் தந்த இளங்கோவையும் கனியரக்ஞ கம்பனையும் கண்டிருக்கிறது தமிழ்நாடு. அவர்களிடத்தில் மக்களுக்கு மதிப்பு உண்டு. மரியாதையுண்டு. அவர்கள் நாடும் வாழ்க. இவர்கள் தமிழ்ல்லையின் மதிமீது தவழ்ந்து விளையாடியவர்கள் என்று சொல்லி மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், பெருமைப்படுகிறார்கள். அத்துடன் நின்று விடுகிறார்கள். ஆனால் பாரதியைப் பொறுத்தமட்டில் அப்படியல்ல அவனுடன் ஒன்று கலந்து விட்டார்கள், தமிழும் தமிழரையும் போல. அதனால் தான் பாரதி என்றும் தமிழனின் உணர்ச்சியிலே ஒரு உத்வேகம் பிறக்கிறது.

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி என்று பாடுவதோடு நின்றுவிடாது பாருக்கு நல்லது சொன்ன பாவலன், பாழ்ப்பட்டுக் கிடந்த தமிழரது வாழ்வில் பக்ஞமையைக் காணத் தடித்தெழுந்த மக்கள் எங்கள் பாரதியென்று களிபேருவகையுடன் கூறுகின்றனர். இவ்விதம் மக்கள் இதயங்களில் பாரதி இடம்பெற்றதற்குக் காரணங்கள் பலவுள். பாரதிக்கு முன்னிருந்த புலவர்கள் சாதாரணமாக களுக்காகக் கவிதைகள் வரையவில்லை. அரசர்க்கும், பிரபுசளுக்கும், செல்வசீமான்களுக்காவும் பாடினர். ஆனால் பாரதி தன் போன்ற தரித்திரர்கட்டுக்கும் பாடுபடும் பட்டாளிகளுக்குமாகப் பாடினார். மக்களும் பாரதியாக இரண்டற்க்கலந்ததற்கு இந்தக் காரணங்கள் மட்டுமல்ல வேறொரு முக்கிய காரணமும் உண்டு. அதாவது தான் வாழ்ந்த காலத்திலே அப்போதைய மக்கள் எது வேண்டுமென்று விரும்பினரோ. அவர்களுக்கு எது தேவைப்படுகின்றனவோ அல்லறை உணர்ந்து தெளிந்து உடன் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தான். அதுதான் “முப்பது கோடி ஐங்களில் சங்க முழுமைக்கும் தேவையான ஒப்பற்ற பொதுவுடையைச் சமுதாயம் இந்த உயரியசமுதாய அஸைப் பைத்தான் தன் நாட்டு மக்கள் விரும்புகிறார்கள் அது தான் அவர்கட்டுத் தேவையெல்லபதை உணர்ந்து அதைப்பற்றிப் பாடினான். “நான் கவன காணும் சமுதாயம் இதுதான்” என்று இந்த உக்கிறோ பறையறைந்தான். இதுதான் மக்களையும் பாரதியையும் ஒரு ரூபத் வைக்கது

வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்ப்போமேயானால் அக்காலத்திலே அதால் து பாரதிக்கு முன்பு சமுதாயநிலை இன்றிருப்பது போலில்லை என்பதை அறியலாம். இங்கு நாடு மக்கள் அனைவர்க்கும் சொந்தம் எனவே ஆட்சியும் அவர்களால் தான் நடைபெறவேண்டுமென்ற ஜனநாயக எண்ணம் உலவுகிறது. ஆனால் அன்று அரசன் ஆண்டவனின் அவதாரம். அவனுக்குத் தன் நாட்டு மூன்றால் செல்வங்களும் சொந்தம் மன்னன் ஆளப்பிறந்தவன், மக்கள் ஆளப்படப்பிறந்தவர்கள் அவர்கள் அரசனுக்கு அடிடனிந்து நடக்கவேண்டுமென்ற ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பான எண்ணம் வேறுஞ்சியிருந்தது. நிலமும், நீரும் பிறசெல்வங்களும் எப்படி மன்னனுக்கும் அவனைச் சார்ந்த பெரிய மனிதருக்கும் சொந்தமாயிருந்தனவோ அதேபோலத் தான் கலைகளும், கவிதை கரும் மொழியும் கலாச்சாரமும் அவர்களுக்கும் சொந்தமாயிருந்தன. அவர்களின் சுகபோகத்திற்காகத் தான் இவைகள் பயன்பட்டன. சமுதாயத்தின் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருந்தவர்களுக்கு நிறைய ஓய்வு இருந்தது. இவர்களின் ஒய்வு நேரப்பொழுது போக்காகக் கவிதைகளும், கலைகளும் பயன் பட்டன. மன்னரும் பிரடிக்களும் கலைகளையும் போற்றி வளர்த்தனர் என்றால் அது தங்களின் சுகபோகத்தின் பொருட்டேயாம். எனவே தான் தனிப்பட்ட மன்னனின் புசழ் பாடும் பாட்டுக்களை அங்காலப் புலவர்கள் பாடினார்கள் அன்றைய சமுதாய நிலைக்கேற்ப அன்றைய புலவர்கள் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினேன்.

மூவேந்தர்கள் தமிழை வளர்த்தார்களென்று முழுங்குகிறோமே. இந்த இடத்தில் நாம் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும். மூவேந்தர்கள் சாதாரண பாமரமக்களின் நாவி லே நடமாடிய தமிழை, மக்களுக்காக மக்களுடைய மெழுசையை வளர்த்தார்களா? இல்லை. அரண்மணித் தமிழையும் ஆடம்பரத் தமிழையும் தான் வளர்த்தனர். அந்தப்புரத்தில் உலவிய தமிழுக்கு குடிசைகளிலும் சாதாரண வீடுகளிலும், வயலிலும் உலவிய தமிழுக்குமிடையே நிறைய வித்தியாசமிருந்தது. பாரதியின் பாடல்களுக்கும் பண்டிதர்களுடைய பாடல்களுக்கும் வித்தியாசத்தைப் போல முச்சங்களிலிருந்த புலவர்கள் தங்கள் கவித்திற்மையும் வித்துவத்திற்மையையும் இலக்கணத் திறமைகளையும் எடுத்துக்காட்ட அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அக்காலச் கவிஞர்கள் சாதாரண மக்கள் வாழ்விலே பின்னிகிடக்கும் வறுமையைப் பற்றி, வாழ்வைச் சூறையாடும் கொடுமைகள் பற்றி அவர்கள் ஆசாபாசங்களைப் பற்றி அவர்களின் இனியகனவுகள் பற்றித் துங்பம் மாளாதோ இன்பம் மலராதோ என்ற அவர்களின் ஏக்கம்பற்றிப் பாடல்கள் எழுதவில்லை. மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களிலோ இன்பதுன்பங்களிலோ அவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை, இதனால் தான் மக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படவில்லை. அந்தப்புலவர்களில் கம்பனும் இளங்கோவும் தப்பிப்பிழைத்தார்கள். இவர்களும் எல்லா மக்கள் இதயத்திலும் இடம்பெறவில்லை ஒரு சிலருடைய இதயத்தில் தான் இடம் பெற்றனர்.

இருபதாம் நூற்றுண்டில் உலகத்திலே தோன்றிய மக்கள்கவிஞர்களில் முதல்வன் பாரதி. இவன் மக்களது இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொண்டு, வாழுத் துடிக்கும் அவர்களது ஆசைகளைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களுக்காசப் பாடினான். ஓர் புதுமையான ஓப்பில்லாத ஒரு சமுதாயத்தைப் பற்றிப் பாடிய உலக மகாகவி பாரதியென ஜனநாயக கோஷங்கள் விண்ணதிர முழங்கிக் கொண்டிருந்த நோத்தில் பிறந்தவன் பாரதி, வளர்ந்தவன் பாரதி, வாழ்ந்தவன் பாரதி, பாரதி வாழ்ந்த காலத்திலே பாரதநாடு பறக்கியருக்குப் பராதினப் பட்டும் அடிமைப்பட்டும் இருத்தது, மாபெரும் சமுதாயம், சிருமி சிறப்பும் பெற்று வாழுவேண்டிய சமுதாயம் அந்தியரின் ஆதிக்கப் பிதியில் சிக்குண்டு சிதைந்து சிரழி ந்து சிக்குபின்னப்பட்டுக் கிடந்தது. பாரதி அதைக் கண்டு கண்ணீர் மல்கும் கண்களோடு பாடுகிறோன். வலிமையற்ற தோளினைய், மார்பிலே ஒடுங்கினைய், பொலிலா முகத்தினைய், பொறியிழந்த விழியினைய், ஒன்றிழந்தகுரவினைய், ஒளியிழந்த மேனியாய் என்று அவர்களை விளிக்கிறோன். இந்த நிலையிலுள்ள பாரதத்தைப் போ, போ என்று துரத்தினை. துரத்து வதோடு அவன் நிற்கவில்லை. தீவிரமாகச் சிந்தித்தான். தன்னைச் சூழ நடப்பன ஒவ்வொன்றையும் வெனித்தான். தான் கானுப் பிச்சமுதாயத்துக்கு வேண்டிய மாண்புமிகு வாழ்வு உருவாக வேண்டுமானால் முதலில் தன் தாய்த்திருநாடு சுதந்திரம் பெறவேண்டுமென்பதை உணர்ந்தான். இதை மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். இக்காலத்திலிருந்த காந்தி, நேரு கோகலே, திலகர் போன்றவர்கள் அப்போது இந்திய சுதந்திரத்துக்காகப் போராடிக் கொண்டி

ருந்தனர். படித்தவர்களும் அரசியல் உணர்ச்சியுடையவர்களும் தான் தேசிய சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்தார்கள். பெரும்பாலான பாமரமக்கள் இந்தச் சுதந்திரப் போரின் அவசியத்தை உணர்தவராயிருந்தனர். ஏனெனில் அவர்கள்க்கு அரசியல் அறிவு, தேசிய உணர்ச்சி முதலியன இல்லாதிருந்தது. கல்வியறிவற்ற சாதாரண மக்கள் சமுதாயத்தின் எத்தனையோ கொடுமையான தாக்குதல்களிலே நொந்து போய்க்கிடந்தனர். ஜாதிப் பிரிவு, மதக்குரோதம், ஏழை பணக்காரன் என்ற ஏற்றத்தாழ்வு, இல்லாமை, அறியாமை, வறுமை இப்படி எத்தனையோ கொடுமை கள் அவர்கள் வாழ்வில் மடங்கிக் கிடந்தன. சுதந்திரதாகம் அவர்களிடம் உறங்கிக் கிடந்தது. அதைக் கண்டான் பாரதி. வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை வெருட்டி அடிக்க வேண்டுமானால் நாட்டிலுள்ள அத்தனை கோடி மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து போராட வேண்டும், நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் விழிப்படையச் செய்யத் தீர்மானித்துக் கொண்டு கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். “வந்தே மாதரம் என்போம், மானிலத் தாயை வணங்குதும் என்போம்” என்று ஆரம்பித்துத் தாய் நாட்டின் பெருமையைப் பாடினார். தர்யநாடு அந்தியரிடம் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கலாமோ என்று மக்களிடம் கேட்பதாக அமைந்தது அப்பாடல். “பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னுடும், நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே” என்று தாய் நாட்டின் மகிழையை விளக்கினார்.

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா - குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொலல் பாவம்!
நீதி உயர்ந்தமதி, கல்வி - அன்பு
நிறைய வுடையவர்கள் மேலோர்

இனியோரு விதிசெய்வோம் - அதை
எந்த நாளும் காப்போம்:
தனியோரு வனுக்குண வில்லையெனில்
ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்.

பராச்சுதியிடம் பாரதி விண்ணப்பம்

“தாயே! என்னைக் கடன்காரர் ஓயாமல் வேதனைப் படுத்திக் கொண்டிருந்தால், நான் அரிசிக்கும் உப்புக்கும் யோசனை செய்து கொண்டிருந்தால் - உன்னை எப்படிப் பாடுவேன்?”

பாரதி புகழ் காண வாரீ

கோவை செல்வி தேவ. செல்வராணி (12 விஞ்ஞானம்) கூடைப்பாடு

இந்தியத் தாயின் மனைக் கொடி பாரீர்
இன்புடன் பணிந்துமே ஏத்திட வாரீர்
அந்தமில் தமிழ் மொழி ஏத்திய புலவனை
அக்க கண்ணால் கண்டுமே ஏத்திட வாரீர்

மாறிற மேனியன்; மட்டான உருவத்தன்
மாண்புறு ஒழுக்கமே தான் கொண்ட சமயமாய்
ஆநிரை காத்திடும் கண்ணாம் சேவகன்
அவனடி பரவிடும் புலவனை ஏத்திடவாரீர்

பாப்பாவைப் பாடிய பாரதி புகழினை
பாரெல்லாம் பரப்பிட துணிந்துமே வாரீர்
ஒளியுடை விழிகளும், ஓங்கிய கொள்கையும்
உத்தமன் புகழினை ஏத்திட வாரீர்

தமிழ்மகன் உயர்ந்திட வாழ்வினை ஈந்தவன்
தரஸியில் பெரும் புகழ் தானதை ஏற்றவன்
அமிழ்தமாம் தமிழ்மொழி அரியனை ஏற்றியோன்
அன்புடன் போற்றிட திரண்டுமே வாரீர்

வாழ்த்துவம் பாரதி புகழினைப் பாடி
வரந்தரும் கலைமகள் உருந்தருமருளால்
வாழ்த்துவம் வாழ்த்துவம் பாரதி தாள்பலர்
வணங்கியே வாழ்த்திட திரண்டுமே வாரீர்

ஃ டீஸ் ஃ டீஸ்

பாரதியின் ஒட்பம்

ஃ டீஸ் ஃ டீஸ் ஆசிரியர் க. ம. செல்வரத்தினம் B. A (Lond) ஃ டீஸ் ஃ டீஸ்

இருபதாம் நூற்றுண்டு கண்ட இனையற்ற பெருங்கவிஞருள் பாரதி. அவன் ஒரு தேசியகவி மாத்திரமல்லன். உலக மகா கவிகளில் ஓர் உன்னதமான இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டவன் அவன். படிப்பறிவில்லாப் பாமரர்க்கும் விளங்கக்கூடிய இலகுவான மொழி நடையிலே ஜனரஞ்ச கமான புதிய சந்தங்களையும் மெட்டுக்களையும் அமைத்து மனித உணர்ச்சியை மையமாக்கொண்டு தீந்தமிழ்க்கவிதைகள் பல படைத்திட்ட பாவலன் பாரதி. “இலக்கியமென்பது வாழ்க்கையை மொழிவாயிலாகப் பிரதிபலித்துக்காட்டும் கண்ணுடியாகும். அது வாழ்வினின்றும் பிறக்கின்றது. வாழ்விற்குரியது. வாழ்விற்காகவே நிலைத்துறிந்தின்றது.” என்று ஹட்ஸன் (Hudson) என்னும் பேரறிஞர் மொழிந்த கூற்று பாரதி கவிதைகளைப் பொறுத்த வரையிலே நிதர்சனமான உண்மையாகிறது.

ஒட்பம் எனப்பட்டதோர் உள்ளியல்பு உண்ட எனத் தமிழ்ப் பொதுமறையாம் சிருக்குறள் கூறுகிறது. “உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் மவர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு.” கல்வியால் ஏற்டக்கூடிய மனப்பக்குவத்தின் உயர்நிலைகளுள் மேலானதொன்றே இவ்வொட்பம் எனப்படுவது. பேதங்களை மறந்து. நல்லெண்ணைத்தை வளர்த்து யாபேரும் ஒன்றுபட்டு வாழும் உயரியதோர் நிலையினத்தான் பொதுமறை ‘ஒட்பம்’ என விதந்தோதுகின்றது. இஃதுடையார் உண்மையால் தான் வையகமே நிலை பெற்றுள்ளது. “பண்புடையார்ப் பட்டுண்டுகைம் அஃதின்றேல் மன் புக்கு மரய்வது மன்”

யஜூர் வேதத்திலும். மனிதன் அகில ஜீவராசிகளோடும் நட்புக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுக்கப்படுகிறது. “எல்லாஜீவராசிகளும் என்னை நட்போடு நோக்குவார்களாக, யானும் எல்லா ஜீவராசிகளையும் நட்போடு நோக்குவேனாக, ஒருவரை ஒருவர் நட்போடு நோக்கு வோமாக்” என்பது யஜூர் வேதத்தில் வருவதோர் பிரார்த்தனை (யஜூர்வேதம் XXX vi-18) இவ்வுலகமானது ஒரேதன்மைத்தன்று. பலதரப்பட்ட மக்கள் வாழும் இவ்வுலகில் இனங்கள் மதங்கள், மொழிகள் அனந்தம். மனதியல்புகளும் வேறுபட்டே நிற்கும். இவ்வேற்றுமைகளைப் பாராட்டாது எவ்வெருவன் உலகம் தழுவி வாழ்கின்றானே அவனே ஒட்பம் உடையான். இத்தகைய ஒட்பமனநிலை மலர்ந்து விட்டால் மத, மொழி, இன வேறுபாடுகளாற் சிதைவுற்று நலிந்து நிற்கும் உலகில் ஒருமைப்பாடு ஏற்பட வழிபிறக்கும். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை (Unity in Diversity) என்ற உயரிய தத்துவம் மலர்ந்து சாந்திக்கும் சமாதானத்திற்கும் வழியமைக்கும்.

வள்ளுவர் சிறப்பித்துள்ள இந்த ஒட்பம் சங்கச்சாங்கேராலும் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டதோன்று. இவ்வுலகம் எதனால் நிலை பெற்றுள்ளது என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட இளம்பெருவழுதி என்ற சங்கப்புலவர்,

“உண்டால்ய இவ்வுலகம் இந்திரர் அயிழ்தம் இயைவதாயினும் இனிதெனத் தமியர் உண்டலும் இவரே, முனிவிலர் துஞ்சலும் இவர் பிறர் அஞ்சவதஞ்சிப் புக்கூவின் உயிரும் கொடுக்குவர் பழியெனின் தட்டுதன் பெற்றுஞ்சு கொள்ளான் அப்பள்ளர் அன்னமாட்சி அஃசையராகித்

தமக்கென முயலா நோன்றுள்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே”

என்று கருத்தாழம் மிக்கதோர் பாடலீத்தந்துள்ளார்கள். அமிழ்தமே கிடைக்கப் பெறி ஒன்றும் அதனைத்தாம் தனித்துண்ணேது பலரோடு பகிர்ந்துண்பதும், பழிபடுசெயலாயின் உலகனைத்துமே கிடைக்காலும் கூட அதனை மேற் கொள்ளாமையும், தமக்கென வாழாது பிறர் நலம் பேணும் பெற்றியும் ஒட்பழுடையார் இயல்புகளே.

“யாதும் ஊரே யாவறும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா” என்று ஒட்பத்தின் மாட்சியின் புறானூற் றில் திறம்படப் பாடினார் கணியன் பூங்குஞ்சுரனார் என்ற நனிபுகழாளர்.

இந்த நூற்றுண்டின் தலைசிறந்த கவிஞருடைன் பாரதியும் இவ்வொட்பம் பற்றி மிக அழகாகக் கூறியுள்ளான்.

“சிந்துநதியின் மிசை நீலவினிலே
சேரநன்னூட்டினாம் பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்துத்
ஶோணிக்கோட்டி விளையாடிவருவோம்”

என்கிழுன்

“காவிரி தென் பெண்ணை பாலாறு - தமிழ் கண்டதோர்

வையைபொருகை நதி” என்று தமிழ் நாட்டு நதிகளை வாஞ்சிசையோடு வரிசைப் படுத்திக் கூறிய அதேபாரதி, இப்பொழுது அவற்றை யெல்லாம் விடுத்துத் தோணிக்கோட்டி விளையாட சிந்துநதியைத் தேர்ந்தெடுத்தானே, அதிலே தான் அவனுடைய ஒட்பம் மிளிர்கிறது. தமிழ்க்கன்னியின் அழகைப் பலபடப் பாராட்டிய அதே வாயால் இப்பொழுது சேரநன்னூட்டினாம் பெண்களை - மலையாளதேசச்சு மங்கையரை நிலாப் போழுதில் உலாவரச் சேர்த்துக் கொண்டானே அங்கே தான் அவனுடைய ஒட்பம் சேரேங்கி நிற்கிறது. “யாமற்ற மொழிசளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவ தெங்குஞ்காணேயும்” என்று மார்த்தி உறுதியுடன் கூறிய அதே பாரதி இப்பொழுது “சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைக்க வேணவாக் கொண்டானே - அங்கேதான் அவனுடைய உலகம் தழீலை ஒட்பம் தெள்ளிதிற் புலனுகின்றது.

பாரதியின் பரந்தவள்ளமும் இந்திய ஒருமைப்பாடு பற்றி அவன் கொண்டிருந்த சிந்தனையும் இப்பாடலில் வெளிப்படுகின்றன. தமிழர் என்றும், மலையாளிகள் என்றும், தெலுங்கர் என்றும். மராட்டியர் என்றும் மொழியால், நிலத்தால் வேறுபட்டு ஒற்றுமை குலைந் து நிற்கும் பாரத மக்கள் அணவரும் ஒன்றுபட்டு வாழுமேன்றும் என்ற உயர்ந்த இலட்சியம் இக்கவிதையின் உயிர் நாடியாக விளங்குகிறது. “பனித சமுதாயத்தின் உயர்ந்த கருத்துக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டதே இலக்கியம்” என்ற எமர்சன் (Emerson) கூற்று, பாரதியின் இந்தக் கவிதையை நோக்கும் போது எத்துணைப் பொருத்தப்பாடுடையது.

“+ங்கை நதி புறத்துக் கோதுமைப் பண்டம்
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்வோம்
சிங்கமராட்டியர் தம் கவிதை கொண்டு
சேர்த்துத் தந்தங்கள் பரிசளிப்போம்”

என்ற அடிகளிலும் ஒட்பத்தினையே பாரதி திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துகின்றன. கங்கையாற் றங்கரையிலே விளைகின்ற கோதுமையை காவிரியாற்றங்கரையிலுண்டான் வெற்றிலைக்குப் பதி ஸாகக் கொடுத்துப் பண்டமாற்றம் செய்வோம். வட நாட்டின் கண்ணுள்ள வீரம் மிக்க மராட்டியரின் பாடலீக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவற்றுக்கு சேரநாட்டு யானைத் தந்தங்களைப் பரிசாக வழங்குவோம் என்றுன். மராட்டிய மொழியிலமைந்த பாடல்களைக் கேட்டுச் சுவைக்குமளவுக்குத் தென்

ஞடிலுள்ள சேரநாட்டு மாந்தர் அம்மொழியில் தேர்ச்சி கொண்டவராக இருக்க வேண்டும் என்பதே பாடலில் இழையோடி நிற்கும் தொனிப்பொருள், தாய் மொழிப் பற்று, மொழி வெறியாகிப் பிறமொழித் துவேஷமாக மாறிவிடக்கூடாது என்பதே பாரதியின் எண்ணம். பாரத மாதா “செப்பு மொழி பதினெட்டுநட்யாள் எனில் சிந்தனை ஒன்றுடையாள்” ஆகவேண்டும் என்பதே அவன் காண விழைந்த இலட்சியம். ஒரு சமுதாயத்தின் விருப்பு வெறுப்புகளை வளர்த்துப் பண்படுத்தும் பாரிய பொறுப்பு, தத்துவராளிகளை விட அந்த சமுதாயத்தில் தோன்றுகின்ற கவிஞர்களையே சாரும். (“Poets are the rulers of men's spirits more than the philosophers, whether mental or physical” - J. E. Sharp, Aspects of Poetry - Page 105). எனவே, ஒரு பண்பட்ட சமுதாயத்தை உருவாக்கி உலகை மேம்படுத்தும் கருவியாகவும் நல்ல கவிதை அமைந்து விடுகிறது. கால வெள்ளத்தால் அழிந்து விடமுடியாத, ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற வழிவழி வந்த விழுமிய கருத்துக்கள் செறிந்த அரியதோர் பொக்கிஷுமாகவே பாரதியின் மேற்சொன்ன பாடல்கள் அமைந்து விடுகின்றன. இந்த வகையிலே, மொழியென்றும், நிறமென்றும், மீதமென்றும் இனமென்றும் பலவாறு பின்கீ நிற்கும் இன்றைய உலகத்துக்கு அவசியமாகத் தேவைப்படுவது பாரதி சிறப்பித்துப் பாடிய இந்தநூட்பமேயாம். உலகம் தழீஇய இந்த ஒட்டபமே பூசல்களைக் களைந்து, வேற்றுமைகளை வேரருத்து, ஒற்றுமைப் பாதையில் உலகை உய்க்கவல்லது.

பாரதியின் விடுதலைச் சிந்தனை

செல்வி சி. ஸமதிலி (10 A)

தென்னகத்தில் பிறந்த ஒரு மகாகவி
தேன் சிந்தும் கவிதைகளைப் பாடி வைத்தான்
மண்மீது மக்கள் அவன் கவிதை பாடி
மாவீரர் ஆன பல கதைகள் உண்டு.

யெண்கஞக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்த அவன்
பேதமையை அழித்திட மணி மணியாய்ச்
சொன்ன பல கவிதை இன்றும் பாடி மக்கள்
சோர்வின்றி வீரர்களாய் வாழக்கண்டான்.

அன்னியரின் அடிமை ஆட்சி நீங்கி என்றும்
ஆளவேண்டும் இந்தியாவை இந்தியனே - என்று
பல கவிதை பாடி வைத்த பாரதியின்
பாடல் இன்றும் பாரினிலே ஒலிக்கின்றதே

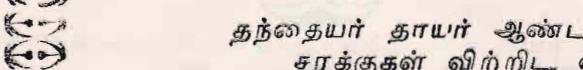
விடுதலையே நாட்டிற்குத் தேவை என்றான்
வீதி எல்லாம் அதன், முழுக்கம் கேட்டான்
அன்று அவன் கண்ட கனவு - எல்லாம்
ஆண்டு பல சென்ற பின்பும் நனவானதே.

பாரதி வாழ்க

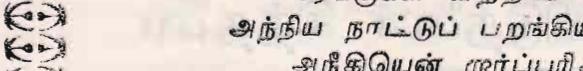
கவிஞர் காஸர செ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

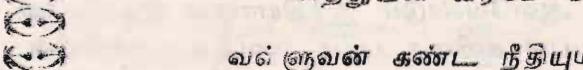
பாரத நாட்டில் பறங்கியர் ஆடச்
பரவியே நின்ற அந் நாளில்
வீரமே யில்லா வீணர்கள் போல
வெட்கமோ துக்கமோ இன்றிச்
சாரமே யற்ற சக்கைகள் ஆகத்
தாழ்வுற்ற இந்திய ருக்காய்ப்
பாரதி யென்னும் பாவலன் நெஞ்சம்
பதறியே துடித்தெழுந் திட்டான்

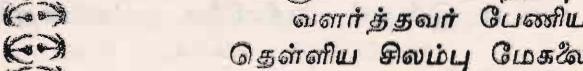
தந்தையர் தாயர் ஆண்ட இந்நாட்டைச்
சரக்குகள் விற்றிட வந்த
அந்திய நாட்டுப் பறங்கியர் ஆளால்
அந்தியென் ரூர்ப்பாரித் திட்டான்
முன்ஜை பெருமை மீட்டிட எண்ணி
முத்தினை யொத்த நற்பாடல்
பின்னியே நாட்டுப் பற்றினையூட்டிப்
பெரியதோர் புரட்சிசெய் திட்டான்

பழைமயே பேணிப் புதுமை செய்திட்ட
பாரதி பாடலைப் பார்த்தால்
இளமையே தவழும் ஏழில்மிகக் கொஞ்சம்
இன்சவை யூறிடும் தென்றல்
குழவியும் மழலை பேசிடும் கொம்புக்
குயிலுமே இன்னிசை பாடும்
அழிவிலாத் தெய்வ அருளமு தாறும்
அத்துடன் வீரமே பொங்கும்

வன் ஞவன் கண்ட நீதியும் சங்கம்
வளர்த்தவர் பேணிய அறமும்
தெள்ளிய சிலம்பு மேகலை சிந்தா
மணியுடன் கம்பசித்திரமும்
கன்னமில் நால்வர் பாடல்கள் யாவும்
காட்டிடும் மக்கட்டபண் பாடும்
அள்ளி யீகின்ற அழுத நற்பாடல்
ஆக்கிய பாரதி வாழ்க

கிருஷ்ணராமன் இறை உணர்வு குதிரை நிலை கடிதலை போரதி

அருண்மொழியரசு, கலாநிதி,
புலவர், பொன். தெய்வநாயகிசோதி அவர்கள்
(தலைவர், சென்னை தெய்வப்பணி மகளிர் மன்றம்)

பாரதி ஒரு தேசியகவி என்றே பலரும் புகழ்வர். தேசியகவி மட்டுமல்ல, புரட்சிக்கவி எனவும் அழைப்பார். பல பெயரால் அழைக்கப்பட்டாலும் அவர் ஒரு ஞானகவி என்று சொல்வதே பொருந்தும் என நினைக்கின்றேன். ஆம் அவர் ஒரு ஞானகவி! எப்படி? அவரின் இறைவழியினர்வுப் பாடல்களைப் பார்ப்போம். தெய்வ நம் பிக்கை உடையவர் என்றும், எக்காரியத்தை ஆற்றும் போதும் இறைவழிபாடு செய்தே தொடங்கியிருப்பார் எனவும் அறியலாம். ஒன்றிரண்டை மட்டும் பார்ப்போம். விநாயகப் பெருமானைப் பற்றிய பாடலில் 'பேசாப் பொருளைப் பேச நான் துணிந்தேன், கேட்காப் பொருளைக் கேட்க துணிந்தேன்' என்றும் பாடியுள்ளார். பேசாப் பொருள் என்ன? அதனை எப்படி பேசமுடியும். பேசாப் பொருள் எனக்கூறி அதைப் பேசவது முரண் அல்லவா. அதுபோல கேட்காப் பொருள் எனக்கூறி கேட்க துணிந்தேன் எனும் போது கேட்கக்கூடாத பொருளை எப்படி கேட்க முடியும் என என்ன தோன்றுமல்லவா. இதில் மிக பெரிய தத்துவத்தையே பொதித்துள்ளான் பாரதி.

இறைவழிபாட்டில் பேசாத நிலை ஒன்றுண்டு. ஒம் மெளன்றிலை, மெளன்ததின் மூலம் இறைவனை நெருங்குவது ஒன்றாகும். இறைவனின் நாமத்தைப் பாடி பரவி வழிபட்டு, பின் வெளியே உரைக்காது உள்ளுக்குள் திருப்பெயரை உச்சரித்து, உள்முகமாக தியானம் செய்யும் நிலையே மெளன்றிலையாகும். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற படிமுறைகளில் நம் முடைய நிலை மேல்நிலையடைய வேண்டும் என நம் சித்தாந்தம் காட்டும். யோகத்தில் அமர்ந்து இறையருள் தாடிய பின் ஞானநிலைக்குச் செல்வோம். அதற்கு முதல் வாயிற்படி மெளனமே. அந்த மெளன்ததையே 'பேசாப் பொருள்' எனக்கூறுகிறீர் பாரதி. பேசாநிலை யிலிருந்து கேட்கும்வரம் எது? தனக்காகவா வரம் கேட்கின்றன? அல்ல! கயநலம் விரும்பும் கவியல்லவே பாரதி. பொதுநலத்திற்காகவே ஒருவரம் விழைகின்றன. "பூமன்டலத்தில் அங்கும் பொறையும் விளங்குக, துன்பமும் மிடிமையும், நோவும் சாவும் நீங்கி சார்ந்த பல்லுமிரெல்லாம் இன்புற்று வாழ்க! என்பேன், இதனை நீ

திருச்செவி கொண்டு திருவுளம் இரங்கி
இங்குனே யாகுக் என்பாய், ஜூயனே
இந்நாள், இப்பொழுது தெனக்கில் வரத்தினை
அருள்வாய்! என்றே வரம் கேட்கிறூர் பாரதி. இதுவே
பாரதியின் வேண்டுகோளும் இறைவழிபாடும் ஆசிறது. இந்த வரத்தைத் தர
விநாயகர் மறுக்கவா செய்வார்?

பாரதி வேண்டிய வரத்தை அளித்தார் விநாயகர் அதனுலேயே பாரதி பல
கவிகளை பாக்க முடிந்தது. நாட்டுப்பாடல்களையும் பாடமுடிந்தது. தேசிய கவினவும்
பெயர் பெற முடிந்தது. எல்லாவற்றிற்கும் கரணம் அவர் மனதிலிருந்த இறை
யுணர்வே ஆகும். இந்த இறையுணர்வே அவருக்கு ஆக்கத்தையும், திறமையையும்
சக்தியையும் அளித்திருக்க வேண்டும். பாரதி ஞானகவிமட்டுமல்ல, ஒரு தத்துவ
ஞானியுமல்லவா.

தோத்திரப்பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடினார் பாரதி. பல தெய்வவழிபாடுகளையும்
கொண்டிருந்தார். சக்தியைப் பற்றிய பாடல்கள் பல பல! சரஸ்வதி, தூர்க்கை,
அண்ணை, பூலோக குமாரி, காளி, முத்துமாரி, கோமதி, கோவிந்தன், கண்ணன்,
திருமகள், (நவராத்திரி பாடல்) பார்வதி, சூரியன், வெண்ணீலா சோமதேவன்
என பல இறைபாடல்களைப் பாடியுள்ளான் பாரதி. இந்த பாடலில் பாமயதன்
பயனுக் கிடைத்த ஆத்மசத்தியைக் கொண்ட தேசியகவியாக திகழ்ந்தன் என
நாம் ஜயமின்றி உணராலம். அவர் நாமம் வாழ்க! அவன் காட்டிய எழியில் நாமும்
இறை உணர்வில் திழைப்போமாக!

பாரதியின் சங்கற்பம்

“இயன்றவரை தமிழே பேசுவேன், தமிழே எழுதுவேன்,
சிந்தனை செய்வது தமிழிலே செய்வேன். எப்போதும் பரா
சக்தி - முழு உலகின் முதற்பொருள் - அதனையே தியானஞ்
செய்து கொண்டிருக்க முயல்வேன். அதனைக் குறித்தே ஒயா
மல் எழுதிக் கொண்டிருக்க முயல்வேன்.”

பாரதி புகழ் வாழ்த்தி மகிழ்ந்திடுவோம்

வித்துவான் V. S. செல்லம் நாராயணராஜா

L- C- E- L- S- B- Lit (M- A)

(இராஜபாளையம்)

செயலாளர், ஸ்ரீ வக்ஷமீபதி ஆனந்தாஸரமம்

(தொன்று நிகழ்ந்தனைத்தும் உணர்ந்திடு சூழ் கலை வாணர்களும் என்ற மெட்டு)

பார்புகழ் பாரதி நூற்றுண்டு விழாவினை பாங்காகத் தாமெடுத்தார்
இந்துக் கல்லூரியர் தாமெடுத்தார். (காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி)

அந்தப் பெருவிழா தனைக்கண்டார் பேரின்பம் பெற்றுமே
எஞ்ஞானரும் மிலிர்ந்திடுவார் - அம்மா (எஞ்ஞானரும் மிலிர்ந்திடுவார்)

ஆதிசக்தியையும் அன்னைப் பாஞ்சாலியையும்
பாரதத்தில் தான்புகுத்தி - (பாரதி பாரதத்தில் தான்புகுத்தி)

வீர உள்ளக் கிடக்கினை நாடு தழுவிட
நல்கீதத்துடன் புகன்றுன் - (அம்மா கீதத்துடன் புகன்றுன்)

தீந்தமிழ் தேன்சிந்தும் பாடலைப் பாடிய
தெய்வீகக் கவிஞரும்மா (அவன் தெய்வீகக் கவிஞரும்மா)

நாம் வீர சுதந்திரம் பெற்றிடவே அவன்
இப்பூமியில் அவதரித்தான் அம்மா (இப்பூமியில் அவதரித்தான்)

அவன் புகழ் பாடியே அன்பர்கள் அனைவரும்
இன்று நாம் சேர்ந்திட்டோம் அம்மா (இன்று நாம் சேர்திட்டோம்)

காரைநகர் செய்திட்ட மாநாடு சிறக்கவே
நாம் வாழ்த்தி மகிழ்ந்திடுவோம் (அம்மா வாழ்த்தி மகிழ்ந்திடுவோம்)

பாரதியார்

P. அருள் ஆண்தம் (12 கலை) பு

கற்றவர் மனத்து நானுங் கலந்தினிதிருந்து ஞாலம்
உற்றவர் உணர்ந்து போற்றும் உருவமா யோங்காரத்து
முற்றுரு தானேயாகி முனைத்துள முதல்நீயே
பார் புகழும் பாரதியின் பாமாலை புனையக் காப்பதாயே

பாரில் என்றும் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கும்
நகரமென பேருயர்ந்த காரைநகர்
பேணுங் கல்விச் சாலையில் சீரணிந்த பாரதி விழாச்
சிறப்பில் யலரும் கவியினை நீரணிந்த மாந்தர் புகழ் பாடவே

இனிய தமிழில் செந்தமிழில் என்றும்
தழைத்து வருந் தமிழில் கணியும் பாலும், தேனும்
கற்கண்டும் அநேக கட்டுரைகள் புனித
கவிதைகள் ஆக்கி வைத்தார் பாரதியார்

கதைகளெல்லாம் பொலிய வரும் இப் பாரதியின்
கவிதைகள் நாடெங்கும் துலங்கிட
பண்டிதரும், பாமரரும் பாலர் முதியோரும், பெண்களும்
ஒக்கலையில் பிள்ளைகளும் கண்டு கண்டு மகிழ்வுறவே

செந்தமிழ்தான் செய்திட்ட தவத்தின் பேறே
தீந்தமிழர் நெஞ்சினிலே நிலைத்த பாரதியே
சேவையெல்லாம் தமிழ் தொண்டே நினைவிற் கொண்டு
தரணி யெல்லாம் கவிமணி பொழியும் கவிமணியே

தமிழ் மொழியில் பெருமை யெல்லாம்
தன்மையும் உண்மை தானும்
அமிழ்தென அதனைச் சொல்லல்
அழிவில் அறிவுக் காக

குமிழ்தர இவற்றின் மேன்மை
குல விடும் கவியால் ஞானம்
கமழ் தரச் செய்யும் எங்கள் கவிமணி
பாரதி வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே

பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் வெதும்புகின்றுள்

ச. தனஸ்ட்சமி (12 வர்த்தகம் 2 வது ஆண்டு)

புதுமையிலே புத்துயிரெள புதுக்கவிதை படிக்கவென்று
பாரினிலே நீ பிறந்தாய் பாரதியே;
பாரதம் மீதினிலே பாரதப் பெண்களினாய்?
விடுதலை பெற்றிடவே பாரதியே பாடிவிட்டாய்.

அறிவைப் பெற்றிடவே கலைக்கூடம் சென்றுவிட்டால்
ஆரூமல் கூறிடுவார் கற்பில்லா மங்கையென்று
ஆதரவாய் பேசவிங்கே பாரதியே நீயில்லை
விடுதலை பெற்றிடவே பாரதியே பாடிவிட்டாய்.

சீதனைப் பேயுமிங்கே விரட்டியே பார்க்கின்றது
சீரான் பெண்குலத்தை சீரழித்தே பார்க்கின்றது
சீருடன் வாருமென்று ஆணினமே அழைக்கின்றது
விடுதலை பெற்றிடவே பாரதியே பாடிவிட்டாய்.

மதுவிலே மயங்கியிங்கே மெல்லிடையை நடுங்கவைத்து
மகிழ்ச்சியுடன் மனையிலே குதுகவித்துது ஆண்கூட்டம்
மெல்லிடையாள் முழியாக முழிக்கின்றாள் மனையினிலே
விடுதலை பெற்றிடவே பாரதியே பாடிவிட்டாய்.

ஓர் இரு பெண்களின் ஈனச்செயலைக் கண்டதும்
பாரினிலே வாழுகின்ற பெண்களே பொல்லாதவராம்
ஒவ்வாது சொல்கின்றது வீரமில்லா ஆணவர்க்கம்
விடுதலை பெற்றிடவே பாரதியே பாடிவிட்டாய்.

வீரப் பெண்மணியாய் பாரிலே வாழுவிட்டால்
பாவம் சூழ்ந்துவிடும் பாவியர் கூறுகின்றார்
வாழுகின்றாள் வீரமங்கை துயரக் கண்ணீரிலே
விடுதலை பெற்றிடவே பாரதியே பாடிவிட்டாய்.

பாரினிலே மங்கையர்கள் பாவியராய் வாழ்வதற்கு
என்ன பாவம் செய்து விட்டார்
பாவையர் டடுக்பாட்டை யாரிடம் சொல்வதற்கு
விடுதலை பெற்றிடவே பாரதியே பாடிவிட்டாய்.

பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்

கீழ்க்கண்ட பாரதி கணக்கில் சொல்வதின் பெண் (12 கலை) தூஷ்ணாக்ஷரங்கள்

பாட்டுக்கொருபுலவன் பாரதி! நீடு துயில் நீங்கப் பாடி வந்தவன் பாரதி. செந்தமிழ் சிந்துக்குந் தந்தை பாட்டுலசப் புரட்சி வீரன் இத்தனை பட்டங்களையும் பெற்றவன் பாரதி ஒருவன் தான் “முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை ஓப்பில்லாத சமுதாய உலகத்துக்கோர் புதுமை” என்று பொதுவுடைமை முழக்கம் செய்திருப்பதை எல்லோரும் அறியமாட்டார்கள். அவன் நாமம் மக்களின் நாவிலே நர்த்தனமாடிக் கொள்கிறது. வீதி கள் தோறும் அவன் கவிதைகள் முழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன மக்கள் கூடுமிடங்களில் அவனைப் பற்றிய பேருரைகளும் இடம் பெறுகின்றன. இந்த மக்களின் மனதிலே பதிந்து கொண்டான். எனவே தான் “பாரதி சகாப்தம்” என்று பலர் கூறுகின்றார்கள்.

அக்காலப் பெண்கள் பெரிதும் இம்சிக்கப்பட்டனர். அவர்கட்கும் அடுப்பங்கரைக்கும் தொடர் புண்டு வேறெந்தக் கருமங்களிலும் பெண்களுக்கு தொடர்பில்லை உரிமையில்லை என்ற எண்ணம் நிலைத்திருந்தது. இது ஒர் குருட்டு நம்பிக்கை என உணர்ந்தான் பாரதி. ஆகவே தான் ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிஃர் சமானமாவர் என்பதை நிலைநாட்ட முற்பட்டான்.

“மன்னுக்குள்ளே சிலமூடர் - நல்ல
மாதுர் அறிவைக் கெடுத்தார்” என இரங்குகிறுன் மேலும்
கண்ணிரண்டில் ஒன்றை - குத்திக்

காட்சி கோடுத்திடலாமோ எனவும் வினாவிகிறுன். மேலும் “பெண்களின் அறிவை வளர்த்தால் வையகம் பேதமையற்றிடும் காணீர்” எனவும் கூறுகிறுன். எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னராக ஆக்கி வைப்பவள் பெண்ணே ஆதலால் பெண் கவிதை கற்றல் அவசியம். ஆண்களுக்குச் சரிநகர் சமானமாகப்போன்கள் இருத்தல் வேண்டும் எனப் பாரதி குழுவுகிறுன். பெண்கள் அடிமைகளாக, ஆமைகளாக, தவணைகளாக இருக்கக்கூடாது. அவர்களே அரசாங்கத்தை நடத்தும் அரசியல் அதிகாரியாக மாற வேண்டும் என்று உலகமேதை வெளின் கூறியதை உணர்ந்த பாரதி.

“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்தவந்தோம் எட்டு மறிலினில்
ஆணுக்கி கே பெண் இளைப்பில்லை”

என்று கூறுகிறுன். இதைவிட நிமிர்ந்த நடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும் வெண்களுக்குண்டு என்று கூறுவதிலிருந்து பெண்மையின் பெருமையைப் பாரதி எப்படிக் கூறுகின் என்று புலப்படுகிறதல்லவா?

பாரதி சிந்தித்துக் கண்ட ஏழையத்திலே மக்கள் எப்படி வாழவேண்டுமென்பதை கவிதைகள் மூலமாயும், கட்டுரைகள் மூலமாகவும் விளக்குகிறுன் மக்கள் வாழ்விற்காகவே தனவாழ்வை அப்பணித்த மகாகவி.

பாரதியாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

- பிறப்பு: 1882, டிசம்பர். 11 பிறப்பிடம் - நெல்லீல் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எட்டையபுரம்
பெற்றேர்: சின்னச்சாமி ஜயர், இலக்குமி அம்மாள். இன்னைப்பெயர் - சுப்பிரமணியன்.
செல்லப்பெயர் - சுப்பையா
- 1887- வயது ஐந்து, தாயார் மரணம்
- 1889- தந்தை மறுமணம். பாரதிக்கு பூணால் நிகழ்ச்சி.
- 1893- இளையையில் அரூட்கவி பொழிதல். எட்டையபுரமன்னரின் புச்சிமாலை “பாசதி” பட்டம் வழங்கல். அப்போது வயது 11.
- 1894- நெல்லீல் ஹிந்துக் கல்லூரியில் 9ம் வகுப்பு வரை படிப்பு. தமிழ்ப்பண்டிதருடன் சொற்போர்
- 1897- பாரதி வயது 14½. செல்லம்மாள் வயது 7 கல்வி கற்கும் போதே யூன் 15 இல் திருமணம்
- 1898- யூன் - தந்தை மரணம். பாரதியார் பெருந்துயர்.
- 1898 - 1902 அத்தை குப்பம்மாளின் ஆதரவில் காசி வாசம். காசி இந்துக் கல்லூரியில் மெட் ஸிக்ரூஸ்ள் வரை படித்தல் பின்பு, அவகபாத் சர்வகலாசாலையில் புகுழுகத் தேர் வில் முதன்மையாகத் தேறுதல். வடமொழியும் இந்தியும் பயில்
- 1902 - 1904 எட்டையபுர மன்னர் அழைப்பால் அரசு வைக் கவிஞராகப் பணிபுரிதல் விருப்ப மின்மையால் 1903 இல் பணியை விடல். அப்போது மதுரையில் வெளிவந்த “விவேகபானு” என்ற எட்டில் ‘தனிமை இரக்கம்’ என்ற முதல் பாடல் வெளிவரல்
- 1904 செப்ரெம்பர், நவம்பர் - மதுரைச் சேதுபதி கலாசாலையில் தற்காலிக தமிழ் ஆசிரியர் தொழில். நவம்பரில் சென்னை ‘சுதேச மித்திரன்’ நாளிதழின் துணை ஆசிரியர் பணி. அத்துடன் ‘சக்கரவர்த்தினி’ என்ற திங்கள் இதழின் பொறுப் பாசிரியப்பணி.
- 1905 - 1906 அரசியலில் தீவிர பிரவேசம். வங்கப் பிரிவினைக் கிளர்ச்சி. கப்பல் ஒட்டிய தமிழர் வ. உ. சியுடன் தொடர்பு. விவேகானந்தரின் சிஞ்சை நிவேதிதா தேவியிடம் ஆசி பெற்று ஞான குருவாக ஏற்றுக்கொள்ளல்.
- 1907- டிசம்பர் - சூரத் காங்கிரஸ் மகா நாட்டிற்குச் செல்லல். திலகர் தீவிரவாத முகா முக்குக் கவிஞரின் ஆதரவு திலகர், அரவிந்தர், லாலாலயபதி ராஜ், சந்திப்பு.
- 1908- தாம் பாடிய ‘ஸ்வதேச கீதங்கள்’ என்ற பாடல் தொகுதியை வெளியிடல், இது அச்சுவடிலில் வந்த முதல் நூலாகும். சூராஜ் தினம் கொண்டாடல் ‘இந்தியா, பத்திரிகையில் பாரதி கேவிச்சித்திரங்கள், வீரப்பாடல்கள், கட்டுரைகள் வெளியிடல். பாரதினைச் சொல்ல செய்ய அரசு நடவடிக்கை. இதனால் புதுவை வாசம். இங்கு குஷ்ணாக்கணன் சந்திப்பும் நட்பும்.

- 1909- கவிஞரின் இரண்டாம் கவிதைத் தொகுதியான ‘ஜன்ம பூமி’ வெளிவரல்
- 1910- ஏப்பிரல் - ஞானி அரவிந்தக் கோஷ் உடன் புதுவையில் வேதப்பொருள் ஆராய்ச்சி
- 1912- பகவத் கிதையைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தல். ‘கண்ண் பாட்டு’ ‘குயில்’ ‘பாஞ்சாலி சபதம்’ போன்ற கவிதை நூல் பிரசரம்.
- 1918- புதுச்சேரி வாழ்க்கையில் வெறுப்பு ஏற்பட்டு நவம்பர் 20ம் திகதி பிரிட்டிஷ் எல் லையில் அடி வைத்தார் கடலூர் அருகே பாரதி கைது செய்யப்படல். 34 நாட்களின் பின் விடுதலையாகிக் கடையம் சென்றடைந்தார்.
- 1918 - 1920 வறுமையால் வாடுதல். சொல்லொணுத் துயரம், எட்டையெடுர மன்னருக்குச் சீடு ருக்கவி சென்னை வருகை. அங்கு ராஜாஜி வீட்டில் மகாத்மா காந்தியின் சந்திப்பு. மீண்டும் மித்திரனில் உதவி ஆசிரியர்.
- 1921- யூலை - ஆகஸ்டு - திருவல்லிக்கேணிக் கோவில் யானை பாரதியாரைத் தாக்கியது. பாரதியார் நோய்வாய்ப்பட்டார். பின் ஓரளவு குணமடைந்தார்.
- 1921- செப்ரேம்பர் - வயிற்றுக்கடுப்பு நோயால் பீடிக்கப்பட்டார். செப்ரேம்பர் 11 இல் நோய் கடுமை ஆகிறது. 12 இல் பதினேராம் திகதி நன்றாக தாண்டி 12ம் திகதி அதி காலை 1 - 30 மணி சமாருக்கு கவிஞர் பூதவுடலை நீத்துப் புகழுடல் பெறுகிறார்.
- 1948- செப்ரேம்பர் - பாரதிக்குத் தம் காணிக்கை செலுத்த, தமிழர்கள் எட்டையெடுரத் தில் மணிபண்டபம் எழுப்புதல். ராஜ்ஜியத் தலைவர்கள் விழாவில் பங்கு கொண்டனர்.
- 1960- செப்ரேம்பர் 11 கவிஞரின் தபால் தலையை இந்திய அரசு வெளியிட்டது.
- 1962- டிசம்பர் 11 கவிஞரின் 81ம் பிறந்த நாளைத் தமிழக அரசினர் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினர்.
- 1982- டிசம்பர் 11 கவிஞரின் நூற்றுண்டு விழாவாக உலகத் தமிழ் மக்களால் தேசிய ரீதியில் கொண்டாடப்படுகிறது இருக்கிறது.

“பாரதி என்றும் நம்மோடு வாழ்வார்
நம்மையும் வாழ்விப்பார்”

அச்சப்பதிவு:

பாலா அச்சகம்மூ காரைநகர்.

போன்: 24

Mr. Kumara Ratnasamayam

P. KUMARATHASAM
KALAIMAGAL ROAD
APPALAI VILLAGE
JAFFNA